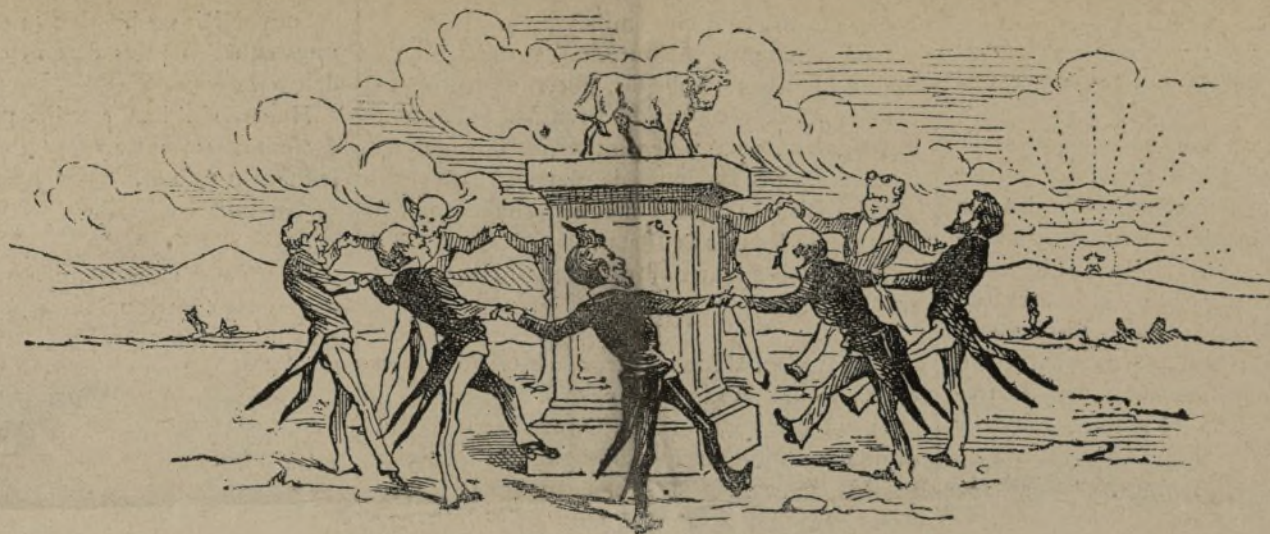

Se ven
à
crits

2
QUARTOS

per
tot arreu

Se ven
en los
kioskos

2
QUARTOS

cada
ballada

LA SARDANA

PERIÓDICH DEFENSOR DELS QUE SEMPRE PERDEN

SORTIRÁ QUAN BE LI APAREGUI, DONANT Á LO MÉNOS UNA BALLADA CADA VUYT DIAS

Direcció : Ronda de la Universitat, 96

MIRACLES

Sí, lectors de LA SARDANA: lo cambiar de pensar diuhen qu' es propi dels sabis.

Aixó fa que jo no 'm dongui vergonya de explicar á vostés y fins als que no son lectors de aquest periódich, que he cambiat de ideas (y aixó que no vull sentar plassa de sabi.)

Dech dirlos que jo avans era un descamisat de primera, pero he cambiat de pensar d' ensá que m' he cregut tenir quatre quartos. En relligió no creya ab res, de manera que 'ls vehins me deyan ateo, y hasta cert punt tenian rahó, puig jo era un d' aquells que 'm cuidaba molt de treure los drapets al sol de tots aquells germans en Jesucrist que no filaban prou be. Jo hauria volgut llavoras que tots haguessin fet com jo, aixís com avuy voldria que tothom fos católich, apostólich y romá. ¡Ay senyor, dirán vostés, quin cambi més estrany!

No 'n fassin cas. Vaig á esplicarlos del modo que vaig comensar á convertirme, perque, si senyors, jo 'm crech avuy ja convertit. La Antonia, la vehina del segon pis, (perque jo visch al primer, per servirlos), va portar de Lourdes una ampolla d' aygua d' aquella font miraculosa.

Va comensar per dirme que la tastés; jo 'm resistia, pero ella, impertinente con una bona beata, á copia de dias va lograr son propósit.

—¡Ay, Santa Teresa de Jesús! vaig dir desseguida d' haber testat aquella aygua, y li vaig posar una voluntat tan gran, no á l' aygua, á la senyora Antonia, que després d' haber apurat l' ampolla, tot era volguer anar de una iglesia á l' altre, y llegia sempre 'l *Brusi* y *El Correo Catalan* per saber ahont hi havia quaranta horas cada dia.

Ja ho veuhen; ¡tot per una ampolla d' aygua! Pero no para aquí 'l cas. Quan la senyora Antonia va veure que feya de mí lo que volia, á cambi de jo també fer d' ella alguna cosa, va posarse al cap de portarme en pelegrinació á Bellbís á visitar la Mare de Deu de las Sogas. No confiant prou encara ab la meva conversió, va volguer acompanyarme la senyora Antonia, ab lo dócil permís del senyor Jan, marit d' ella.

La senyora Antonia es una dona de uns 30 á 32 anys, guapota que Deu n' hi do, molt de la broma, que 'ls dich que 'm va fer passar un viatge molt deliciós. Si l' aygua de Lourdes me habia mitj convertit, las cosas de la senyora Antonia van acabarmi de fer caure.

¡Ay, senyor! Es tant lo que m' he tornat devot, que ja no penso sino ab los miracles, no ab lo que va fer en mí l' aygua de Lourdes, sino de tots los molts que ha fet la Mare de Deu de las Cordas, perque Cordas y Sogas tot es hu.

L' imatge d' aquesta Mare es petita com lo puny, y quan se va volgué donar á coneixer, lo primer miracle que va fer va ser treure del fanch ab unas cordas lo matxo d' un traginer carregat de blat. Lo que no va poguer lograr lo traginer renegant com sols ells saben ferho, ho fa fer la *diminuta* Mare de Deu sense obrir lo bech.

No sols aquest miracle sino altres varen tenir lloch, com es lo de ser robada per lo mateix traginer, tal volta ab la santa intenció de que tornés á treurerlo del fanch sempre que s' encallés, pero la Mare de Deu va fugir de la mániga del gech, qu' es lo lloch ahont lo traginer se la habia amagada, tornantsent per sí sola á la capella de ahont habia sigut robada.

Desde llavors ha fugit sis ó set vegadas, sempre ab la santa intenció de mostrar lo seu desagrado perque no li fan un vestit, no li compran unas joyas ó no li arreglan ab prou luxu lo camaril. ¡Vaya una Mare de Deu més exigenta! Ja tenen rahó que com més petita es la nou més soroll mou. Per aixó m' agrada aquella Mare, ab tot y ser tan petita (com lo puny) ha fet ballar com ha volgut á tots los seus feligresos, fentse donar desartant tot lo que vol.

Jo, com que soch amich de las gracias, las miradas d' aquesta imatge me n' han fet molta, y velshiaquí perque m' he convertit, gracias á la senyora Antonia, á l' aygua de Lourdes y á la Mare de Deu de las Cordas.

Si jo he cambiat de modo de pensar ab tot lo explicat, crech que vostés ho farán sols ab la lectura d' aquestas quantas ratllas que per la salvació de la sua ánima los hi envia lo

NEBOT DE L' ONCLE

CONSELLS

Si una noya de vint anys vos diu sens mudá 'l color que no ha tingut cap amor preparantvos nous paranyes, y á cada ull posi un infern sols perque tu t' hi capfiquis, Gutierrez, si ti emboliquis, mira que t' farán malbien.

Si acás fossis rich y vell y ta novia guapa y pobra, y t' diu ta futura sogra qu' ella n' es per tu un anyell, y ella t' mira de moment d' un modo que no t' ho espliquis, Gutierrez, no t' emboliquis, mira que t' farán malbien.

Si ets casat y n' es ta dona un modelo de ternura, y algun amich ab finura la visita alguna estona y l' halaga... malament; treulo ab manya y no n' hi fiquis; Gutierrez, no ti emboliquis, que t' podrian fer malbien.

Si alguna viuda ab tristesa plora la mort del marit, y si algun jove aixerit de boda parla ab firmesa ella diu:—Vosté 'm sorprén;— y un sospir surt de sa boca, Gutierrez, no sias tanoca, mira que t' farán malbien.

Si una dona t' don carbassa després que t' has declarat, y molt tart ó molt aviat te diu:—Tot lo del mon passa;— y si ho vas fe' ab bon intent vol que un altre cop li espliquis, Gutierrez, no ti emboliquis, mira que t' farán malbien.

Jo sempre estich admirant de las donas la destresa, puig que sens tenir bellesa molts nos fan fe 'l gegant; per aixó es que jo al jovent aquets consells vull donar, y no 'm vull embolicar perque 'm farian malbien.

JOAN CONTE LACOSTA

SALTIRONS

Los guixaires de Barcelona deuen ser una mala gent.

¡Ahont s' es vist! ¡no han comés lo pecat de declararse en huelga sense to ni so!

—Home, aixó no es veritat,—me diu un company que fa l'ofici de proporcionar materials per engruixir las parets,—lo que hi ha de cert es que 'ls obrers y 'ls amos guixaires van acceptar una tarifa al entrant del hivern, y ara, que sembla no corre tanta feyna, exigeixen los últims als primers duas horas més de treball diarias de las pactadas, ó si no... *á la calle por traidor.*

Ba, al cap-de-vall com sempre.

Se armonisaren lo capital y 'l treball, y després de sortir del pas, lo peix gros se vol menjar lo petit.

Pensin los treballadors que sols serán grans ab unió y constancia, y apoyintse en la poderosa palanca de la associació, que es la única que pot y deu defensarlos y regenerarlos.

Sabém que no 'ls falta unió ni ánimo y aixó es bona garantia.

Ja enterarém als nostres lectors de lo que vagi passant.

*****

En Cánovas va fer un discurs á l'Ateneo dels *sabís* de Madrid, y diuen que va disgustar als neo-catòlics (vulgo *carcundas*), en gran manera.

Figúrintse que ell, lo *mónstruo* de la conservaduría, va permetres la llibertat de dir que la Reforma de Lutero en la Edat Mitja va respondre á la necessitat de destruir las trabas que s' oposavan á la llibertat del pensament.

¡Mireusel lo carronya!

¿Y encara hi ha qui digui que no es prou lliberal?

¡Jo 't flich! ¡si hagués nascut tres ó quatre sigles enrera qui sab si encara hauria arribat á ser un lliberal dels grossos!

Pero avuy...

*****

Ja haurán sapigut lo *cop d' afecte* que va fer en Romero Robledo aixís que va arribar á Madrid.

¡Prou se coneix que ha sigut revolucionari!...

¡Qualsevol diria, al veurel com va al Saladero á visitar y oferirse als Sindichs presos, que es un bon xicot amich de fer lo just y que may ha trencat cap plat ni cap olla!

Y ell ho fa tan frescot y tranquil com si ningú 'l conegués, ó com si 'ls espanyols haguésim perdut la memoria.

¡Si 'n tenen de barra, tots los fabricants de política!

¡Be prou que 't coneix, herbeta, que 't dius... Romero!

*****

A Berga 's queixan del abandono en que jeu la higiene pública, que pot donar lloch á graves conseqüències.

Que no s' espantin los bergadans; per curar-los de aquest mal ja 'ls enviarán los cobradores de contribucions.

*****

Los ministerials, que primer deyan que 'ls conservadors eran los que tenian la culpa del rebombori armat per las novas tarifas de subsidi, ara las enfilan dibent que tot aixó es fruyt de tenebrosos plans forjats per en Ruiz Zorrilla.

Lo dia menos pensat estich veyent que van á donar la culpa de lo ocurregut al Feo malaguenyo.

A qualsevol carregarian lo mort avans que á n' en Camacho.

Pero ja poden xiular...

Número no sé quants mils y pico.

Una iglesia de Almuradiel y un'altra de Mahora han sigut robadas, portantsent los lladres molts dels trastos de dir missa y de posar á Deu, etc., etc., y sentint especial y devota predilecció per las eynas de plata.

A La Bisbal també han robat una corona á la mare de Deu de la Pietat.

Tot aixó ja es tan natural com alló de *no han sido habidos*.

*****

Veig que en alguns teatros se está posant en escena lo drama sacro *La passió*.

Si jo fos empresari del Odeon escriuria un drama reconsagrat ab lo següent títol: «La passió y mort de nostra bona senyora la Industria Española, y sa triufant resurrecció tres dias després de desapareixe fusionistas, camatxos, conservadors y demés calamitats públicas.»

Apa, senyor Piquet, animis, que pot guanyarhi algun ral y acabarse de fer célebre.

*****

Diumenje se reuneixen los obrers litógrafos al objecte de constituirse en societat que cuydi dels interessos de la classe.

Molt ben fet. Avant y fora y res de vacilacions. La emancipació dels treballadors ha de ser obra d' ells mateixos.

*****

L' Ajuntament de Palma ha suspés la banda municipal. Es á dir, que aquell Ajuntament no está per músicas.

¡Y 'ls espanyols tan temps que no estém per músicas, y tenim de aguantar á certas *bandas*!

*****

A Palma lo *cadávre* de un *difunt* va posarse á suar després de mort.

Debia morir llegint las novas tarifas d' en Camacho.

*****

Diu *El Correo Catalan*, que «donar á Deu es lo millor dels negocis.»

¿Donchs que fa parat, company?

Emiteixi *accions de donar á Deu* y pòrtilas á la Bolsa, que si es lo millor dels negocis á bon segur farà diners, que luego podrian ser empleats en defensa de la *santa causa*.

Y aixís tindriam á Espanya partidas carlistas aixecadas ab los recursos de *donar á Deu*!

La cosa fora digne de tot un ingeni carca.

*****

Per fi lo dia 20 se obran las Corts.

Y 'l ministeri presentarà algunas lleys, entre ellas la de imprenta, basadas en lo criteri lliberal fusionista.

¿Lliberal fusionista?—¡Socorro!

Ara comprench aquella lámina del *Motin* vestint á tots los periodistas de oposició de presidaris.

*

¿Y donchs D. Mateu, hi haurá ley especial de imprenta ó nó?

Llegeixo que mentres per una part lo ministre de Gracia y Justicia 'ns envia al códich penal, lo seu colega de Governació 'ns proporciona un projecte de ley especial d' imprenta.

¿En qué quedém? ¿Altre vegada tindrán de cassarnos ab duas rateras?

Be, jo ja ho veig; aixó es lo *criteri lliberal fusionista*.

*****

A Villar de Castellvell diu que 's preparan los catòlics pera rebre com se deu als missionistas.

Si jo 'ls tingués de *rebre* com se deu, no 's queixarian pas de la *paga rebuda*.

Ne portan las missions ab ells *missions* tan bonas corrent pe 'l mon la tuna los homes de fandillas, que 'ls pares s' espavilan per amagar sas fillas y 'ls bons marits s' afanyan per vigilar sas donas.

Senyor Rius y Taulet; ¿que no pot fer treure totas aquellas pilas de fanch que tenim devant de casa?

Home, si l' han recullit pera que 's torni á escampar assecantse y fent pols altre vegada malaguanyat treball.

¿No ho creu aixís?

*****

De tot arreu ahont miro que han comensat á cobrar las contribucions trobo que 'ls *paganos* no s' hi deixan caure.

¿Y donchs com se arreglará aixó?

Lo de ménos es comensar la *cobransa*.

Lo esencial y de primera forsa es que raji la *pagansa*.

Per ara es font que s' estronca.

*****

Lo diumenje passat va succehir á Sallent un cas com un cabás.

Figúrintse si la cosa val la pena: Lo capellá encarregat de dir l'ofici va descuydarse de lo evangeli y se 'l deixá en lo tinter de la seva gorja.

Ab aquest motiu lo trempat colega que veu la llum pública setmanalment en dita població, diu, entre altres cosas, lo següent del citat capellá:

«O anava per passar via, ó pensava ab la xicota; no hi més, perque presumo que descuydarse de una cosa com es l' evangeli de la missa, fa 'l mateix efecte que un actor que 's descuydi de fer un acte dels tres que pot tenir un drama. ¿Y qué dirian d' un que ho fes aixís? ¿No li exigirian que 'ls tornés lo ral y fora comedia? Jo si hagués de pagar l'ofici voldria que 'm cantés avans un tros d' evangeli, sino, fora tracte.

Si m' hi hagués escaygut li hauria donat un aplauso pe 'l acudit. ¡A mi 'm va caure en gracia! ¡Descuydarse l' evangeli! Y es la cosa que tenen per més sagrat.

No tinguin por que 's descuydi del vi-blanch.

Ab tot y aixó la major part dels espectadors van surtir de la iglesia molt contents y satisfets, puig que ab poca estona van estar llestos.»

*****

Copio de un periódich, al peu de la lletra.

«Pera apreciar las condiciones personales y políticas del monarca tenim datos; los que 'ns suministraren los canovistas, los que avuy nos ofereixen los centralistas y constitucionals.

» Lo rey, segons aquells, era conservador; segons aquestos, es lliberal.

» No hi ha cap dupte que don Alfons XII es un polítich més hábil que sos ministros. Ell permaneix y ells se gastan...»

¡¡¡Tiba!!!...

*****

La banda militar d' Artillería ha agafat la malura. L' un dia, tot d' un plegat, li cumpleixen vint y tants músichs y se separan d' ella; y avuy, no sabém perque, aquell *águila musical*, lo celebrat profesor de clarinet, en Artemisi Salvatori se separa també d' aquella corporació, sens haber acabat la contracta.

¿Y donchs, senyor don Lluís Bressonier, que no 's recorda que 'n Salvatori per sí sol ha alcansat tantas victorias per la música que vosté dirigeix, com concerts ha executat y, que fora éll no li queda ningú que de bon tros lo pugui per ara reemplaçar? ¿Cóm es que comporta sa separació? Y de avuy en avant ¿de qué donará concerts obligats? ¿de batuta? ¡Miris, senyor don Lluís qu' entre unas cosas y altres, la seva banda are mateix ja se sembla ab la de aquell *célebre* regidor de las calsas curtas, que ja ningú 'n feya cas!

¡Senyor don Lluís, ojo... y espavilis!

*****

Una de la excellencias fenomenals de las novas tarifas d' en Camacho, es l' arreglo fet ab las fundicions de ferro.

Mentres que als forns de molta cabuda los aumenta de un 27 per 100 puig ha posat á 506 pessetas los que avans ne pagavan 370, als

de menes capacitat me 'ls clava 'l bárbaro augment de un 524 per 100, fent pagar 281 pessetas als que avans ne pagaban 45.

Si aixó no es volguer matar las petitas industrias y arruinar las poblacions subalternas, que vingui en Sagasta y ho vegi.

*****

La junta dels impressors de Madrid torna á estar presa.

No 'm sab greu del tot.

Al cap y al fi es un medi de propaganda.

Mirin: ademés dels altres 200 que s'han associat ara á Madrid, hem de contar que en Valencia y Castelló de la Plana ja tenen societat los impressors y avans no 'n tenian.

Donchs que vagin sonant los músichs.

*****

Ha mort á Figueras lo nostre ben volgut amich l'infatigable propagandista republicá federal y libre-pensador Enrich Serra, deixant aquesta miserable vida ab tota la fermesa y convicció de las sevas ideas.

A pesar de totas las maquinacions de la gent de sotana, l'enterro civil dels restos del desgraciat Serra, va ser la més gran manifestació de tal classe feta en la lliberal població ampurdanesa.

Pronunciaren varios discursos diferents amichs y correligionaris del finat que foren una brillant necrologia.

¡Sia la memoria del difunt venerada per estimul de propis y extranyos y consol de la familia, á la que enviém la expressió del nostre sentiment!

*****

¿Saben alló que 'ls deyam lo número passat respecte á la aprobació prèvia de las láminas?

Com ha resultat ser de carácter general l'ofici copiat, ja no 'ns estranya; y celebrarem que resulti acertat l'arreglo que ara sembla se prentent posar á la premsa satírico-ilustrada.

Los privilegis sempre son odiosos.

*****

A Cornellá se tracta de fer un casino católich, per no berrejarse aquests ab los lliberalots.

Ben fet: las escombrerías á un recó.

*

A propósit de Cornellá.

Lo senyor rector de dit poble, aquestas duas primeras festas de quaresma, desde 'l peu del altar va bescantar á tots los que anavan á confessarse, porque deya que ni sabian per quin cap posarshi y la conciencia no 'ls acusava de res per més que al sortir ja reneguessin com uns condemnats.

¿Y donchs que 's pensava, senyor rector?

¿Que 's creu que 'ls católichs de Cornellá, com los de molts parts, ho son per altre motiu que per moda?

*****

Diu que á Olot s'han descobert 400 fusells. Algun maliciós potser relacionaria aquesta noticia ab la anada d'alguns missioners en aquella població.

Ja podria ser que, habent plogut ara de poch, sortissen bolets.

Perque en Espanya es més fácil trobar un carlí sublevat que una dobleta de cinch duros.

*****

Ja tenim de donar las gracias á un rector.

A Vilar de Castellvell, poblet de prop de Monistrol, lo diumenje passat lo rector mossen Gil Prat va tirar trona avall LA SARDANA, dihent que 'ls que la llegian pecavan mortalment, com aixís mateix també queyan en dit pecat tots los que admetian en sa casa personas que 'ns llegissen.

Aixó, com es natural, ha produhit de pet lo seu efecte: un pedido de dotze números setmanals pera dit poble.

Apa, senyor rector, una excomunioneta y 'l número vinent hi vendrem cinquanta exemplars més.

Y nosaltres, que no som desagrahits, ja li tornarem á donar las gracias.

No podem prométreli més.

TAFANERÍAS

¿Qué va passar lo dilluns de aquesta setmana en la Gobernació civil de la provincia, respecte al assumpto de una nena de vuyt anys que 'n fa més de cinch quedá abandonada en Palma de Mallorca y fou recullida per una caritativa familia catalana que fins al present l'ha cuydada y tingut com una filla?

¿Es cert que ara la noya ha sigut reclamada gubernativament á la familia que la tenia per una tia de Madrid que dita familia no coneix ni sab qui es?

¿Es cert que aquella familia, domiciliada á Tarragona, estava autorisada pel governador de dita provincia per' estarse uns quants dias á Barcelona ab la nena?

¿Es cert que 'l jefe de ordre públich de la provincia de Tarragona vingué per assumptos de servey relacionats ab dita noya, y que dihentho en confiansa al empleat de igual categoria de aquesta provincia, aquest li prengué per má la cosa de un modo brusco, cometent un abús d'amistat?

¿Es veritat que citada á la Gobernació civil la senyora que habia comés tan bona acció feya cinch anys y continuava fentla y estimant la abandonada criatura com una filla, no se la tractá ab l'atenció que la cosa mereixia per un senyor de molta confiansa del senyor Gobernador?

¿Es cert que á pesar de estarse unas tres horas y mitja y de demanarho ab insistencia, la senyora aludida y un germá seu que l'acompanyava no lograren parlar ab la primera autoritat civil de la provincia?

¿Es cert que las inmediacions de la casa y 'l mateix pis de la citada senyora se convertí poch menos que en quartel de polissons pera vigilar la citada criatura?

¿Es veritat que quan aná lo jefe de ordre públich de Tarragona á la casa de la nena, pera, de acort ab la familia, tornarsen á Tarragona, se armá en la mateixa casa *la de Dios es Cristo* entre 'ls polissons que guardavan la nena y lo expressat subjecte?

¿Es cert que no tingué arreglo la cosa fins que se pogué parlar ab lo senyor governador en persona, que resolgué desseguit l'assumpto á gust de tothom menos tal vegada dels seus subordinats?

¿Es cert que la citada senyora fa llit á consecuencia de lo que li passá aquell dia entre 'ls empleats de la Gobernació y 'ls polissons?

Y si tot aixó es cert, com creyém y 'ns assegura persona interessada, ¿no fora convenient fer entendre á certs empleats, per elevació y categoria que tinguessin, que lo primer que necessitan son las bonas formas y saber tenir las atencions degudas á una senyora y molt més en una qüestió tan delicada com la present?

¿Es fentho del modo que varen ferho com entenem que deuen portar á terme certs serveys?

¿Tenim d'estar sempre condemnats á que 's diga ab rahó que á Espanya no 's pot tenir cara ab certs empleats per orgullosos, mal carats ó altres cosas pitjors?

Desitjariam que algun colega ministerial prengué cartas en l'assumpto.

*****

En lo número últim passá una errada que val la pena d'esmenar.

En la primera tafanería, plana tercera, columna segona, allí ahont deya «tribunals ó cómplices ó autors, debia dir «tribunals als cómplices ó autors.»

*****

¿Qué passa en la escola municipal de agonizants?

¿Se creu convenient que allí hi hagi un professor que fassi cada sermó furiós que sembli alló un vergonyant club carlista?

¿Se hi posará remey per qui pot y te obligació de ferho?

Estarém á la mira.

*****

¿Que va dir un capellá de Palma desde la trona de la iglesia de Santa Eularia?

¿Está bé aixó de dir que están excomunicats tots los que llegeixen periódichs lliberals?

Y clar que está bé.

Lo dir aixó fa católich... y bréto!

*****

¿Qué va passar fa poch dias en un quartel d'aquesta capital?

¿Es veritat que un sargento del primer batalló del regiment de Vizcaya va donar tal pallissa á un soldat del mateix cos, que va morir l'infelís de tals resultats?

¿Que no 's pot fer entendre á n' aquets petits bárbaros que avans que tot tenen de ser personas?

¿O es que per las acaballas del sigle XIX encara te de considerarse al soldat com una cosa qualsevol?

*****

¿Que ha passat ab los bitllets de la última rifa anomenada nacional?

¿Es veritat que va sobrar tan gros número de bitllets que donava llástima y compassió?

¿Tant-de-bó que 'l ministre hagués tocat lo cor als espanyols perque deixessin de ser jugadors, encara que fos nacionalment!

*****

¿Qué passa en una oficina de pública de Palma de Mallorca?

¿Es cert que tot un senyor jefe hi te hospedadas algunas educandas d'aquellas que 's guanyan la vida ab lo seu treball personal?

Se regala la historia d'una irregularitat al que descubreix l'enigma.

*****

Aquesta setmana també ha sigut setmana de robos sacrílechs.

Pero no de miracles.

EPÍGRAMAS

Una pessa que acabava
ab *Tu mi vengarai*,
lo mestre senyor Bonai
á una deixeblla ensenyava.
Mes com la noya atrassava
lo final, portantlo mort,
li digué 'l mestre ab rigor
veyent no ho feya be may:
—Senyoreta, aquest *carai*
me 'l te de aguantar ben fort.

GIMNÁSTICH

ENTRETENIMENTS

XARADAS

Tu fas corre pel vehinat
que tu ets un *tot y jo hu tres*,
y si dius *dos* cap cop més
te donaré un estofat.

*****

SINONIMIA

Tot tot tot al tot de Deu,
diuhen alguns y es vritat;
puig may tot tot trovareu
que dins son tot haja estat.

Q. ROIG

SOLUCIONS

ALS ENTRETENIMENTS DEL NÚMERO PASSAT

XARADAS: 1.ª Can-sons. 2.ª Tano

TRENCA-CLOSCAS: Sardana

GEROGLÍFICH: Tal farás tal trobarás

A N U N C I S

SE NECESITAN PAGANOS

Qualsevol y qualsevulga que tinga devoció per entrar á formar part d'aquesta *secta*, que deixi nota en certas administracions que res tenen d'económicas, y 's passará á domicili á arrancarlos la pell.

UN CAPELLÁ JOVE

se ven uns trastos vells que ja no poden servir-li per res, de tan usats.

Es un carrabiner retirat lo qui donará rahó y detalls de la cosa.

MORCAS Y BAIOS

de culs de llantia pera fer lo sabó que te de rentar las tacas dels partits de sagristia.

Informarán en tots los recons foscos de las casas grans.

LASARDANA

continúa sens novetat en la seva molt important salut, y per avuy dona la següent

CARICATURA

Figúrintse uns cobradors que anessin de porta en porta presentant uns recibos que tan sols de veurels ja fessin agafar còlich als *paganos*.

Suposems que son pe 'l carrer de Ponent, carrer de Fernando, etc.

Al entrar á cada botiga veuriam l' amo que se l' escolta com qui sent ploure y al llit ben calent s' està.

Al sortir los cobradors ¡ca matxos! anirian tots esporuguits, ab lo cap baix, la butxaca vuyda y ab un pam de nas.

¿Comprenen la cosa?

Donchs es una funció que ja l' han vista de franch molts barcelonins, sobretot en los carrers que ja hem citat.

Per ara, si be es cert que no volém més comedia, no podém pas dir tampoch que 'ns tornin lo ral, puig que fins avuy encara no s' ha pagat.